

ønske, at i alt Fald Grundlaget herfor fremkom fra Regjeringens Side; men da dette efter de gjorte Erfaringer synes uopnaaeligt, tror ogsaa jeg nu, at Thinget burde udarbejde et nyt Forslag til en saadan Omlægning af Kredsene under Hensyn til de Erfaringer, som senere kunne være gjorte. Selve det Grundlag, som her er givet, anser jeg det rigtignok for aldeles umuligt at bygge videre paa. Jeg har allerede i Februar 1884 udtalt mig udførligt herom og begrundet de forskellige Anser, som jeg kunde have imod det, saa at jeg ikke nu skal trætte Thinget med at gjentage dem. Det er jo i sig selv ikke morsomt at høre paa alle de mange Tal, som man da bliver nødt til at anføre. Hvad jeg den Gang udviklede, tror jeg ikke senere er blevet gjendrevet. Udførlige af disse Indvendinger ere endog saa blevne hyderligere stadfæstede ved senere Erfaringer, navnlig ved den Folketælling, som fandt Sted i Kjøbenhavn i Februar f. A. Jeg tillod mig jaaledes allerede i 1884 at gjøre opmærksom paa den høist besynderlige Ulighed, der var mellem Indbyggerantallet i de foreslaaede nye Kredse, og som var saa meget mere paafaldende, som netop de Kredse, hvor man maa antage, at Tilvæksten vil blive størst, nemlig i de Kredse, som ligge i de fjernere Distrikter, horte fra Byens egentlige Centrum, — at netop de Kredse, siger jeg, vare de største efter Lovforslaget, medens derimod de Kredse, som laa i den indre, den gamle Del af Byen, vare de mindste. Det har da ogsaa viist sig ved den Folketælling, som foretoges i 1885, at min Formodning om, at de i Forveien altfor store Kredse vilde vøge i høi Grad, er slaaet til, endog saa i langt høiere Grad, end jeg den Gang kunde antage. Efter Forslaget, jaaledes som det her foreligger, er den nuværende 1ste Kreds delt i 2 Kredse, nemlig 1ste og 10de — altsaa den vestlige Del af Byen og Vesterbro, og deraf havde i 1880 den ene, den 1ste, 18,572 og den anden, den 10de Kreds, 16,069 Indbyggere, men begge disse Kredse ere vøgede saa betydeligt, at den første Kreds i Februar 1885 — det er nu næsten 2 Aar siden — havde 20,581 og den anden, den 10de, 26,141 Indbyggere; men endnu værre er det gaaet med den nuværende 5te Kreds. Den skulde efter Forslaget deles i 4 Kredse, nemlig 5te, 11te, 12te og 13de, og af disse er den 11te Kreds, som i 1880 havde 18,207 Indbyggere, vøget til 20,717, den 12te Kreds, som havde 20,491 Indbyggere, vøget til 26,764 Indbyggere, den 13de Kreds, som havde 21,219 Indbyggere, vøget til 30,454 Indbyggere, og den nye 5te Kreds, som havde 16,408

Indbyggere, endog til 34,640 Indbyggere. Det er altsaa klart, at hvis vi lode dette Forslag træde i Kraft, vil det strax være i en saadan Modsigelse med sig selv, at det umuligt kunde kaldes en retfærdig Løsning. Hvis man gaar ud fra det, som var den oprindelige Tanke i Regjeringens Forslag, af 1880, nemlig, at enhver Folketingskreds med et Indbyggerantal, som gav et Overskud af 16,000 Indbyggere udover Grundlovens Forholdstal, skulde deles, hvis man gaar ud herfra, vil allerede en Kreds som den nye 5te Kreds med sine 34,000 Indbyggere være umulig; den maatte atter deles. Men vil man gaa til det, som nu er Tanken i Forslaget, og som er indkommet efter Forslag fra Mindretallet heri Salen, at man ogsaa skulde se hen til, om en Kreds i Forbindelse med sine Nabokredse har et saa stort Folketal, at der bliver et Overskud af over 16,000 Indbyggere, saa vil det bezuden være aldeles urimeligt at beholde 3 Kredse som den 10de, 12te og 13de, der tilsammen have 83,000 Indbyggere, idet de burde udgjøre 5 Kredse i Stedet for 3. Naar dette Forslag fremkommer for at vise Retfærdighed mod Kjøbenhavn, svarer det paa ingen Maade til sin Hensigt; efter hvad der nu foreligger, maa Kjøbenhavn ikke blot have 13 Kredse, jaaledes som her er foreslaaet, men 15 à 16 Kredse. Det er som sagt saa meget mere paafaldende, som det netop er de ydre Kredse i Byen, man har tiltænkt det større Folketal, medens de indre Kredse have et langt mindre, og det uagtet netop disse Aar for Aar aftage i Folketal, hvad der er en naturlig Følge af, at der bliver indrettet Forretningslokaler der, hvor der før var Beboelsesleiligheder. De fjærnere Bydeles politiske Ret bliver altsaa bestaaret til Fordel for dem, der have Raad til at ho i den indre Del. Det koster tillige et mærkeligt Lys paa de Krav, der stilles i § 4, at Lovgivningsmagten skal fraskrive sig Retten til fremtidig Omfordeling af Kredse i Kjøbenhavn, idet denne herafter skulde fastsættes ved fgl. Anordning, dog jaaledes, at Valgkredsens Antal bibeholdes uforandret. Der maatte da forudsættes hos Lovgivningsmagten en særlig Tillid til Regjeringens Visdom og Upartiskhed med Hensyn til Ordningen af dette Forhold, men dette Forslag er ikke skikket til at indgyde den. Men hvad der er endnu værre, er, at denne Bestemmelse om, at det herafter skal ske ved fgl. Anordning, er i ligefrem Strid med Grundlovens klare Ord, at Valgkredsens „Fordeling og Valgmaanden bestemmes ved Valgloven“. Hvorledes Valgloven kan blive til Et med en kongelig Anordning, formaar jeg ikke at